

er vi, som er i Alliancen, forbundne, hvormeget vi end agter dem. Vi hører til »National Union of Women's Suffrage Societies«.^{*)}

I vort Nummer fra December 1908 finder vi Formanden for denne omfattende Sammenslutning, Mrs Millicent Fawcett, i en Artikel, skrevet af Miss Palliser, Sekretær for »The National Union«, som er Forbundets forkortede Navn. Mrs Fawcett interesserede sig i højeste Grad for Kvindernes Fremgang. Det første Møde, hun holdt herfor, var i Mrs Fawcetts eget Hus i 1870, og det resulterede i Dannelsen af »Newnham College«, oprettet for Kvinder i Cambridge. Dengang var Mrs Fawcetts Datter, Philippa, kun 2 Aar gammel. Hun skulde engang vinde den højeste Pris i den matematiske Kappelstrid ved at sættes over Seniorene ved Cambridge's Universitet, Mr Wrangler. Mrs Fawcetts næste Livsgering, i hvilken hun lagde sig med hele sin Sjæls Iver, var Deltagelsen i Felttoget, som Josephine Butler ledede, og hvis Maal var Ophævelsen af de Lovbestemmelser, som fra Kvinderne af »den ulykkelige Klasse« borttog det sidste Gran af personlig Frihed og endnu mere degraderede dem. Men det er dog særlig til Bevægelsen for at erholde politisk Stemmeret for Kvinder, at Mrs Fawcetts Navn er knyttet. Hun forstod tidligt ligesom Susan B. Anthony, at enhver Sejr, som Kvinderne vandt, ikke kunde blive tilforsikres dem, før de havde Retten til at afgive deres Stemme ved Udarbejdelsen af de Love, ved hvilke de regeredes. Hun tabte aldrig det Maal af Sigte, som hun arbejdede for og den Dag i Dag arbejder for. Hun ægtede Professor Henry Fawcett i Aaret 1867. 4 Maaneder derefter talte hun offentligt om Kvindestemmeret. Det var første Gang at et saadant Møde holdtes i London. Blandt hendes Tilhørere var John Stuart Mill. I 1871 gjorde Mrs Fawcett en Foredragstourné i det vestlige England. Professor Fawcett var bleven valgt 1871 som Parlamentsmedlem for Brighton. Nogle af hans Stillere fra Valgkredsen besvor ham om dog endelig at forbyde sin Hustru at tale om Kvinders Stemmeret, da det kunde skade Professor Fawcett i hans Stilling som Repræsentant for Byen. Dette afslog han bestemt.

Professor Fawcett sagde engang i en Tale ved et Møde, at han havde overvundet hver Hindring paa sin Vej ved Hjælp af sine Venner, og fordi han i sit Hjem havde en Hjælper, hvis politiske Dom mindre ofte slog fejl end hans egen.

Naar vi ser paa disse tre store Forbund, hvis Begyndelser vi her har nævnet, maa vi tilføje, at »National Union of Women's Suffrage Societies« med sin høje Alder af 43 Aar — altid har holdt sig indenfor Konstitutionens Grænser — og aldrig har ladet sig smitte af de 2 yngre Forbund »Woman's Social- and Political-Union« eller »Women's Freedom League« med deres krigsførende Systemer.

Skøndt Mr Asquith efter vort Skøn har været lige saa unaadig mod Mrs Millicent Fawcetts »National Union« som mod de to demonstrative Sammenslutninger, advarer Mrs

Fawcett altid til Ro og Orden. Det har hun gjort ganske nylig, og vi gengiver her hendes Tale, holdt lige før Valgene.

Mrs Fawcett's Manifest

til alle de Forbund der staar i »The National Union of Women's Suffrage Societies.«
»Det særlige Bestyrelses Møde, som vi i Lørdags holdt for at overveje den Politik, vi burde følge ved det almindelige Valg resulterede i en kraftig opstillet Resolution for at hjælpe de Kandidater, der støttede Kvindernes Stemmeret og at hjælpe Vennerne og modgaa Fjenderne af det store Forsonings-Lovforslag uanset Partistillinger i den Valgkamp, i hvilken vort Land just nu er indviklet.

Efter den med kort Varsel givne Indkaldelse, som vi maatte indskrænke os til, kunde man ikke vente, at alle Forbundene i Unionen skulde blive repræsenterede ved Lørdagens Bestyrelsesmøde. Der er dog nogle faa Punkter som vi fremsatte, som jeg er særlig ængstelig for tilgavns at faa indprentet mine Venner og Kolleger i den Nationale Union.

Det første er: »Lad ikke Nogen overbevise Eder om, at Mr Asquith's Erklæringer om sin fremtidige Stilling til et Kvindestemmerets Lovforslag ikke skulde have det ringeste Værd. Det er ikke alt hvad vi ønsker, men det er af stor Betydning og af praktisk politisk Vægt. Hans nøjagtige Ord var: »Regeringen vil, hvis den endnu er ved Magt, give Lempelser i det næste Parlament for virkningsfuldt at gaa videre med et Lovforslag for Kvindestemmeret, om dette er saaledes dannet, at det tillader frie Lovforslagsændringer.«

Hvad vi Stemmeretskvinder ønskede var naturligvis et Løfte for den »næste Samling« og ikke for det »næste Parlament«. Vi ønsker ogsaa et særligt Løfte for Lempelser for et Lovforslag der ligner Forsoningskomitéens Lovforslag, som er optrukket udenfor Partihensyn, fordi vi troer, at et saadant Lovforslag er det eneste, som har en Mulighed for at komme igennem alle Stadier paa dets Vej gennem Underhuset.

Men skøndt Mr Asquith's Erklæring var utilfredsstillende, idet den ikke gav noget Løfte for næste Samling og var ubestemt hvad angik det Stemmerets Lovforslag, for hvilket man vilde give os Lempelser, saa er Konsejlspræsidentens Løfte om at: hvis han atter skulde komme til Magten, vilde han sætte Underhuset i Stand til med Virkning at behandle et Kvindestemmerets Lovforslag — af den allerstørste praktisk-politiske Betydning og avancerer Kvindestemmeretsspørgsmalets hele Stilling som et bestemt Udfald for Landet ved det kommende store Valg.

Hvad sagde ikke vor gamle Fjende Times den 24. Nov. om netop dette samme Punkt? Efter at have citeret Ordlyden af Mr Asquiths Erklæring sagde Bladet: »Med andre Ord, Kvindestemmeret bliver et Udfald af dette Valg og hvis Valget befæster Regeringens Magt vil det nye Parlament betragtes som at have faaet et Mandat med Hensyn til Kvindernes Stemmeret.

Et Brev i samme Aand fra en Liberal Antikvindestemmeretsmand, som blev besejret ved sidste almindelige Valg staar i samme Nummer af Times, og det gentager, at nu er

der ikke et enkelt Udfald af Valget foran Landet — nemlig Konflikten mellem Overhus og Underhus — men 2 Udfald, det konstitutionelle og Kvinders Optagelse i den Parlamentariske Stemmeret.

En Antistemmeretsmands Indrømmelse af at Kvinders Stemmeret vil kunne staa som et levende politisk Resultat foran Landet ved dette Valg, er af den mest yderliggaaende Vægt og avancerer vort Spørgsmaal et langt Stykke i Retning af praktisk Vinding.

Jeg beklager dybt den taabelige Daarskab og Mangel paa politisk Instinkt, som i et saadant Øjeblik kunde lede til at slaa Vinduer ind hos Ministrene og desuden gøre Angreb paa Ministre, af hvilke den ene er en stærk, og aabenlys Støtte for Forsonings-Stemmeretsforslaget og offentligt har udtalt sit personlige Ønske om, at Lempelser maa gives os i næste Samling. Hvis ikke denne Daarskab havde været, kunde Forsoningskomitéen være indgaaet i Underhandlinger med Konsejlspræsidenten med det Formaal at klargøre Tvefyldigheden ved hans Ord med Hensyn til Arten af det Stemmeretsforslag, til hvilket hans Løfte pegede. Der er al Grund til at formode, at han mente Forsonings-Forslaget, thi intet andet Kvindestemmerets-Forslag er nogensinde lagt for Parlamentet, som er udkastet paa en saadan Maade, at det udelukker frie Ændringer i Komitéen. Men ulykkeligvis har Taabelighederne fra sidste Uge gjort det umuligt, at saadanne Forhandlinger kunde finde Sted. Ingen kan forhandle med en Mand og med det samme slaa Hatten ned over Øjnene paa ham. De sande Stemmeretskvinder og hele Bevægelsen skal nu lide for disse tossede Indfald.

Men ikke et eneste Øjeblik maa vi blive trætte i vore Anstrængelser; og vi maa mere end nogensinde ellers gøre det klart for Offentligheden, hvilke Metoder, vi føler os bundne til. Vi er og vi skal vedblive at være udenfor Partierne og udenfor de »krigsførende« Systemer. Og vi maa austrengse os i denne Valgkamp som aldrig før for at sikre Valget af de Parlamentsmedlemmer, som har lovet at stemme for Forsonings Lovforslaget eller et lignende Lovforslag, der ikke er partipolitisk; og vi maa stemme rent ud for det i alle dets Stadier.

Den Kendsgerning, at vi havde saa stor en Samling af overbeviste Suffragister i Underhuset, frelst Situationen den 12. Juli iaar (da Forsonings-Lovforslaget vedtoges ved anden Behandling med 110 Stemmers Flertal). Med Konsejlspræsidenten, Indenrigsministeren og Finansministeren torvende mod Forslaget blev anden Behandling dog vedtaget med en større Majoritet end noget som helst Regeringsforslag har opnaaet i det sidste Parlament. Hvis vi kan komme ligesaa vidt i det nye Parlament, saa har vi Konsejlspræsidentens Ord for, at hvis han er ved Magt, skal vi ikke standse der, hvor vi standsede i 1910.

Millicent Garrett Fawcett.

De Forenede Stater.

Kvindestemmeret er indført i den 5te Stat i Amerika. Det er i Washington, som man kan finde ved det stille Hav, Nord for Oregon i det vestlige Nordamerika.

Redigeret af Fru Johanne Münster,
Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. København.

^{*)} Over 100 Forbund i England hører til dette udbredte Selskab. Foreningen i London, som staar deri, har over 3000 Medlemmer.